

כל בית תומכי תמימים

תשורה
משמחת הנישואין של
הרה"ת יצחק מאיר שיחי' וחנה פעסיא תחי' מיינצ'יק
י"ב אלול תשע"ח

עסקי הנדסאות 1997

נערך ויוצא לאור על ידי
מערכת אוצרות - תשורות
© כל הזכויות שמורות
לתגובות: otzarot.t@gmail.com

פתח דבר

ברגשי גיל וחדווה אנו שמחים להגיש בזה תשורה לנוטלים חלק בשמחתנו.

בקובץ זה הבאנו בפני הקוראים, שמונה אגרות קודש מרבתינו נשיאנו, כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ נ"ע, וכ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א, למשפחת החתן והכלה, לסב החתן שעל שמו הוא נקרא, הרה"ח ר' יצחק מאיר ע"ה גרינברג, ולסבתה של הכלה מרת חנה פעסיא ע"ה, אשר אלו היוו דוגמא חיה לתוכן קובץ זה ובפרט להפיכת הבית הפרטי ל"תומכי תמימים". מכתבים אלו מובאים כאן בפרסום ראשון.

במרכז הקובץ הבאנו בפני הקוראים שביבים ואוצרות מענייני דיומא - י"ג אלול, יום נישואי כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע, אשר במהלך שבעת ימי המשתה שלו הוכרו על דבר הקמת ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש. שיחות קודש מכ"ק אד"ש בענינה של תומכי תמימים. לקט סיפורים מרתקים במיוחד במעלתם של תלמידי התמימים וכן נספחים שונים.

.

יהי רצון מהשי"ת שיהא הבנין "בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידות כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות" וחדורים בשליחות היחידה - "קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש", בנים ובני בנים חסידים פנימיים ויסודיים, "אנשי משה", המסורים בלב ונפש לנשיא הדור ומקושרים אליו בחבלי עבותות אהבה.

ויה"ר שנוכה החתן והכלה לממש את הוראתו הקדושה של הרבי בשיחת דבר מלכות ש"פ כי תצא (שבוע זה) תנש"א, "שכל בית יהודי צ"ל בית תורה תפלה וגמ"ח (כמדובר כמ"פ), צ"ל כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, ע"י לימוד תורת החסידות (נוסף על לימוד התורה בכלל)", והעיקר שנוכה תיכף ומיד ליום הנישואין השלם דלעתיד לבוא, בהתגלותו המיידית לעין כל של אבינו מלכנו משיחנו - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ואז נכריזו לפניו ברתת וברגש:

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הרה"ת יצחק מאיר וחנה פעסיא מיידנצ"ק

י"ב אלול תשע"ח - ימות המשיח

שנת החיים לנשיאות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א

כפר חב"ד

דבר מלכות

כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים

לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד השליחות המיוחדת התומכי תמימים - שנמשכת ופועלת בכל קצוי תבל באופן ד"נרות להאיר" - שנוסף לכך שכל בית יהודי צ"ל בית תורה תפלה וגמ"ח (כמדובר כמ"פ), צ"ל כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, ע"י לימוד תורת החסידות" - דבר מלכות ש"פ כי תצא תנשא

הוספה מיוחדת בדורנו זה - שערב שבת זה ("מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת"), הוא ביום י"ג (גימטריא ד"אחד") אלול, הוא, יום הנישואין כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ו"לפנ"ז (ביום רביעי, "קמי שבתא"), י"א אלול, יום הנישואין של אביו כ"ק אדנ"ע, ושממלא מקומו הוא בנו יחידו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאח"ז ובהמשך לזה (במוצאי שבת) ט"ו אלול, יום התייסדות ישיבת תומכי תמימים (ביום השלישי דשבעת ימי המשתה דנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (בשנת נזר"ת), שממנו באה ההצעה לאביו לייסד הישיבה, ונתמנה ע"י אביו למנהל-פועל דהישיבה:

נישואין דכאו"א מישראל (גם איש פרטי) הו"ע הקשור עם הנישואין דכנס"י והקב"ה בימות המשיח, שלכן מסיימים וחותמים השבע ברכות דנישואין בענין הגאולה: "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים וגו'", ועאכו"כ נישואין דנשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", ובפרט נשיאים דתורת חב"ד, שמגלים פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה, ועד לאופן ד"יפוצו מעינותיך חוצה", שעיי"ז אתי מר דא מלכא משיחא.

ובהדגשה יתירה בנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהמשך לזה וביחד עם זה היתה התייסדות ישיבת תומכי תמימים - כי:

תלמידי הישיבה נקראים "תמימים" ע"ש שלומדים "תורת ה' תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה", ולא עוד אלא שהלימוד דפנימיות התורה הוא בהבנה והשגה

"כלימוד הסוגיות בנגלה דתורה", ששכל האדם מתייחד עם השכל דפנימיות התורה ב"יחוד נפלא שאין יחוד כמוהו ולא כערכו נמצא כלל בגשמיות" (כולל גם ש"והיו לבשר אחד" שבנישואין), מעין ודוגמת והכנה להמעמד ומצב דימות המשיח ש"היו כל ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כו".

וגם (ולכן) נקראים "חיילי בית דוד" שמנצחים את המעמד ומצב ד"חרפו עקבות משיחך", ופועלים התגלות וביאת משיח בן דוד באופן ד"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", כלשון הכתוב בסיום וחותם מזמור פ"ט בתהלים.

ולהעיר שתקופה זו (שמתוארת בסיום מזמור זה) נסתיימה כבר לאחר מעשינו ועבודתנו במשך ארבעים שנה מהסתלקותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנתיסוף בהפצת המעיינות חוצה באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", ועתה עומדים בתקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחותמו בפסוק "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", ש"תשרה שכינה במעשה ידיכם", שזהו תשלום השכר על כללות מעשינו ועבודתנו.

.

טו. מההוראות מהאמור לעיל בנוגע למעשה בפועל - "המעשה הוא העיקר":

א) לפרסם בכל מקום ומקום שעומדים בסיום וחותם דמעשינו ועבודתנו ("כי תצא למלחמה על אויבך"), ובהתחלת התקופה דתשלום השכר, "מתן שכרן של צדיקים" ("כי תבוא אל הארץ גו' וירשתה וישבת בה"), ובהתאם לכך צריכה להיות העבודה גם בענינים השייכים לימות המשיח, החל מלימוד התורה בעניני משיח וגאולה וביהמ"ק, ועוד ועיקר - מתוך מנוחה והתיישבות, שמחה וטוב לבב, כולל גם ע"י עריכת התוועדויות של שמחה, ובמיוחד בשייכות לשמחת נישואין ושבעת ימי המשתה (כולל גם חיזוק "מנהג ישראל" לערוך סעודת עניים), מעין ודוגמא והכנה לקיום היעוד "אז (לעתיד לבוא) ימלא שחוק פינו", אשר, בדורנו זה, שנשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, ששמו השני "צחק", ע"ש הצחוק והשמחה, הוא נשיא השמיני ("אז" בגימטריא שמונה) להבעש"ט, נעשה הענין ד"ימלא שחוק פינו" (לא בלשון עתיד, "אז", אלא) בלשון הווה.

ב) לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד השליחות המיוחדת דתומכי תמימים - שנמשכת ופועלת בכל קצוי תבל באופן ד"נרות להאיר" - שנוסף לכך שכל בית יהודי צ"ל בית תורה תפלה וגמ"ח (כמדובר כמ"פ), צ"ל כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, ע"י לימוד תורת החסידות (נוסף על לימוד התורה בכלל).

מכתבים למשפחה

מצו"ב שלושה מכתבים שכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לסב החתן (הנקרא על שמו) הרה"ח יצחק מאיר ע"ה גרינברג, וחמשה מכתבים שכתב הרבי לסבת הכלה (הנקראת על שמה) מרת חנה פעסיא ע"ה סגל וליבדחלטי"א סב הכלה הרה"ח ישבעם הלוי שי' סגל.

מכתבים אלו מובאים כאן בפרסום ראשון

•

א

מכתבים למשפחת החתן

העזרה לנסיעת המשפחה

אגרת זר נשלחה לסב החתן הרה"ח הרב יצחק מאיר גרינברג ע"י כ"ק אדמו"ר הרי"צ לסב החתן בתקופת נדודיו ברחבי אירופה שאחרי המלחמה. במכתב התייחסות לדאגת הסב לגבי מקום לימודיו של הבן, התלמיד שמואל גרונו. בשולי המכתב הוסיף כ"ק אדמו"ר הרי"צ בכתב יד.

ב"ה כ"ד אד"ש תש"ח ברוקלין

ידידי ור"ח אי"א מוה"ר יצחק מאיר גרינברג

שלום וברכה!

במענה על כתבו אודות העזרה לו ולב"ב יחיו בשביל נסיעתו עם זוגתו תחי' עם בתם מרת רייזה ועם בנם התלמיד שמואל גרונו שי'. הנה בבוא הרב ר' בנימין שי' גאראדעצקי לפה נדבר בזה והשי"ת יחזק את בריאותם ובריאות ילידיהם אשר במדינת מולדתם.

המברכם

(כ"ק אדמו"ר הרי"צ הוסיף בכת"י ק:;) בגשמיות וברוחניות

חתי"ק

RABBI I. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
BLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

כ"ה. כ"ד. אד"ש תש"ח.
ברוקלין.

ידידי וו"ח אי"א מוה"ר יצחק מאיר שי"י גרינבערג
שלום וברכה!

במענה על כחכו אודות העזרה לו
ולב"כ יחיו בשביל וסיעתו עם זונתו חחי'
עם כחם מרת רייזה ועם בנם החלמיד ששואל
גרוסם שי"י. הנה בבוא הרב ר' בנימין שי"
גארדעאקי לפה נדבר בזה וחשי"ת יחזק אח
בריאותם ובריאות ילדיהם אשר במדינת
מולדתם.

המברכם

בבית אבא
א. שניאורסאהן

מוסיף והולך בעניני הכלל ועניני הפרט

אגרת זו נשלחה לסב החתן הרה"ח הרב יצחק מאיר גרינברג ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לכבוד חג החנוכה תשכ"ה - בשולי המכתב הוסיף כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בכתב יד.

ימי החנוכה ה'תשכ"ה ברוקלין נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ כו'

מו"ה יצחק מאיר שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו מגר ה' דחנוכה

ויהי רצון שהן בעניני הכלל והן בעניני הפרט יהי' באופן דמוסיף והולך באור. וכהוראת ימי חנוכה, דמוסיף באור מיום ליום.

ויש עוד להוסיף בזה, אשר מקור האור וההוספה בו הוא - שמן ומצותו להדליק על פתח ביתו מבחוץ.

והרמז - אשר ע"י לימוד תורת החסידות המגלה גם רזין דרזין (שמן) דאורייתא ועד להבנה והשגה, והציווי בזה - להפיצו חוצה.

הנה יאיר אור זה ויחדיר כל הענינים, ובלשון הכתוב בכל דרכיך (ועד שיבואו ל)דעהו, דע את אלקי אביך וכו', לבוא ללב שלם, מצוה רמה (כן צ"ל) ונשאה, עולה על כולנה.

בברכה לבשו"ט בכל האמור ולחנוכה מתאים להנ"ל

(כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הוסיף בכת"ק:;) ולהסתדרות בכל הענינים שכותבם

חתי"ק

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-8250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, ימי הנוכה ה'תשכ"ה
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נט כו.
מו"ה יצחק מאיר שי

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלה שכבר פנר ה' רחנוכהז

ויחי רצון שהן בעניני הכלל והן בעניני הפרט יהי
בארץ דמוסיף והולך באור, ובהוראת ימי הנוכה, דמוסיף
בארץ מיום ליום,

ויש עוד להוסיף בזה, אשר בקור האור וההוספה בו
הוא - שפן ופצוחו להדליק על פתח ביתו מכחוצ,

והרפז - אשר ע"י ליפון תורה החסידות המגלה גם רז'
דרזין (שפן) דאורייתא ועד להבנה והשגה, והציווי בזה
- להפיצו חוצה,

הנה יאירי אור זה ויהדיר בעל הענינים, ובלשון
הכתוב, בכל דרכיך (ועד שיבואו ל) דעהו, דע אה אלקי
אביר וכו', לבוא ללב שלט, מצוה רפה (כן צ"ל) ונשאה,
עולה על כולנה.

בברכה לבשו"ס בכל האפור
ולחנוכה פתאים להנ"ל
ז' אדר ב' תר"ץ ס"א הענין י"ב, 1912

באור: שמפנו נמשך אח"כ מיום ריקיע (עידן זה"ב קלו"ב ב.
סידור עה"פ הללו א-ל בקדשו), רזין דרוזין (שפן) : ראה
אמרי בינה שער הק"ט פנ"ד וק"ט, רזין דרוזין (שפן) : ראה
(ברוקלין, השי"א). להפיצו חוצה: אה"ק הידוע של
הבעש"ט. דע כולל: ראה תרי"א קו"א קנ"ד, ב"י. בכל
דרכיך. דעהו: שכל גופי תורה תלוין בזה (ברכות טו,
(א).

רשאין ויכולים לקבל את המלך בשדה

מכתב כללי משלהי חודש אלול תשכ"ח שנשלח לרבים מן החסידים בהוספת שם החסיד, במכתב לסב החתן הרה"ח הרב יצחק מאיר גרינברג הוסיף כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א: "מאשר הנני קבלת מכתבו (בכתי"ק) והפ"ו מאז.

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYacinth 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטון פארקווי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כ"ה אלול, ה'תשכ"ח
ברוקלין, נ. י.

הרו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה יצחק מאיר שי'

שלום וברכה!

מאשר הנני קבלת מכתבו ^{הנני} מאז.

ובמדרשו בימי דצון ובחדש אלול - ד"ח: אני לדודי ודודי לי -
חדש החמשים והתשובה,

אשר בימים אלה, כדברי אדמו"ר הזקן, השי"ח הוא ע"ד מלך
שמקבלין "פניו בשדה, ואז רשאי

- ומוסיף ומבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר: ויכולים -

כל מי שרוצה - לצאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר
פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם,

יהי דצון אשר ימלא המלך, ממה"ט הקב"ה - עוד בהיותו בשדה -
כל בקשות ומשאלות לבבו לטובה של כל המקבל פניו, בהוכיח כלל ישראל,
ימלא אותם (כנ"ל) בסבר פנים יפות,

ויכתוב ויחחסם את כל אחד ואחד לשנה טובה ומהוקה בטוב הנראה
והנגלה.

ברכת כוח"ט

בפני דצון: ראה רש"י (שמוח לג, יא. דברים ט, יח. (ט). טוה וכו')
או"ח סקפ"א, אלול. והתשובה: להעיר מתנומא ובמדבר ס"ם תקח
(מלחמה סיוחון עשו באלול) וב"ב עח, סע"ב (אלא שמלחמה סיוחון החחילה
לא קודם מינס א" באלול). ר"ח. לג: אבודרהם. פע"ח שכ"ד פ"א. ש'
הפסוקים שה"ש ו, ג. ב"ח או"ח סקפ"א. חדש הרחמים: ראה ג"כ ד"ה
אני לדודי, ש"ח. והתשובה: טור וכו' סס. ובב"ח (סס) דסופי חיבות
דאלול "עולה מ" כנגד מ" יום מר"ח אלול ועד יוהכ"פ כי באלו מ" ימי
התשובה מקובלת להיות לבו קרוב אל דודו בתשובה ואז דודו קרוב לקבל
התשובה מאתה". והדיוק מאתה - שדחו פי' דודי (אלא שבמ" הימים עצמם
- סיוחונים עש"ח שאז התשובה - (רמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ו): יפה ביותר
ומתקבלת היא מיד). וראה ל"ח להאריז"ל הצא (כא, יג) דבכתה ירה ימים
היינו - חדש חול (ועפ"ז - וכפי' רו"ל (יבמות מח, ב) דהיינו ל' יום
ה"ז מתחיל באדר"ח). וצע"ק בלקו"ח עה"פ. ואכ"מ. אדמו"ר הזקן: בלקו"ח
פ' ראש דף לב. רשאין. ומבאר. יכולים: להעיר מספרי (ראה יב, יז) הובא
שם בפרי"י (המט"ש פשוטו של מקרא): לא תוכל - יוכל אהא אבל אינן רשאי.
ובמספר ומבאר: סד"ה לך אמר לבי, השי"ח. בסבר פנים יפות: ראה פיה"מ
לאבחה (פ"א מט"ו): שמאי אומר כו'. - ולהעיר מפיה"מ כו' (פ"א מ"ב):
בשמה וזה יותר כו'. וי"ל שדחו בהח"ס זמן שמתנו כו' שלאחרי אלול
ועש"ח. והימים דשמאי - שם אורחותיו (ראה לקו"ח שה"ש מח, ג) ואכ"מ.
עוד בהיותו בשדה: להעיר ממדר"ל (הובא במטה אפרים תקפ"א, ט) דמר"ח
אלול רובד במכתבו כוח"ט כו'. כל בקשות: ראה אוה"ח להצ"צ פ' ראה
הגהות בלקו"ח הנ"ל (ע"התח): וי"ל שאז באלול מאיר הארה בחי' יג'
מכילין הנ"ל גם בשושנה החיצונה. ויכתוב ויחחסם: להעיר ממט"ש כבד
קודש (בסופו) עה"פ מפניך (דוקא) משפטי יצא (וראה ירו"ש סנה" פ"ב
ה"ג). ישע"י לג, כב. וזה העיר (ממ"ר) (פי"ט, ה. נתחבר ברו"ח וכנה -
להצ"צ וכו'): לשעבר אני וב"ד כו' לעח"ל אני לבדי שנאמר כי הולך
לפניכם ה' ומסאפיטם אלקי ישראל (וראה מגלה עמוקות פ' עקב השייכות
לאלול).

ב

מכתבים למשפחת הכלה

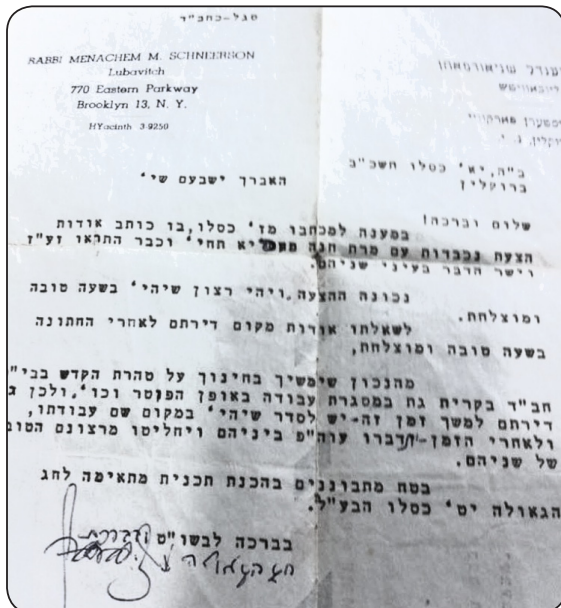
ימשיך בעבודת הקודש - בחינוך

אגרת זו נשלחה לסב הכלה הרה"ח הרב ישבעם שיחי סגל ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בו מברך הרבי על הצעת הנכבדות עם זוגתו תל' וכן מורה לו להמשיך בשדה החינוך בב"ס חב"ד בקרית גת.

ב"ה י"א כסלו תשכ"ב ברוקלין
האברך ישבעם שי'
שלום וברכה!

במענה למכתבו מז' כסלו בו כותב אודות הצעת נכבדות עם מרת חנה פעסיא (כ"ק אד"ש מה"מ תיקן את שמה בכתי"ק) תחי' וכבר התראו זע"ז (זה עם זה) וישר הדבר בעיני שניהם. נכונה ההצעה, ויהי רצון שיהי' בשעה טובה ומוצלחת. לשאלתו אודות מקום דירתם לאחרי החתונה בשעה טובה ומוצלחת,

מהנכון שימשיך בחינוך על טהרת הקודש בב"ס חב"ד בקרית גת במסגרת עבודה באופן

הפוסטר וכו' ולכן גם דירתם למשך זמן זה - יש לסדר שיהי' במקום שם עבודתו ולאחרי הזמן יתדברו עזה"פ ביניהם ויחליטו מרצונם הטוב של שניהם.

בטה מתבוננים בהכנת תכנית מתאימה לחג הגאולה י"ט כסלו הבע"ל

ברכה לבשו"ט

(כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הוסיף בכתי"ק): ובברכת חג הגאולה חתי"ק

הודעתו על דבר קישורי תנאים

אגרת זו נשלחה לסב הכלה הרה"ח הרב ישבעם שיחי' סגל ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בו מברכו בהמשך לקישורי התנאים, בברכת מזל טוב לקראת הנישואין, ובשולי המכתב נתווסף ברכה להמשך ההעבודה בחינוך על טהרת הקודש.

ב"ה כ"ח טבת תשכ"ב ברוקלין

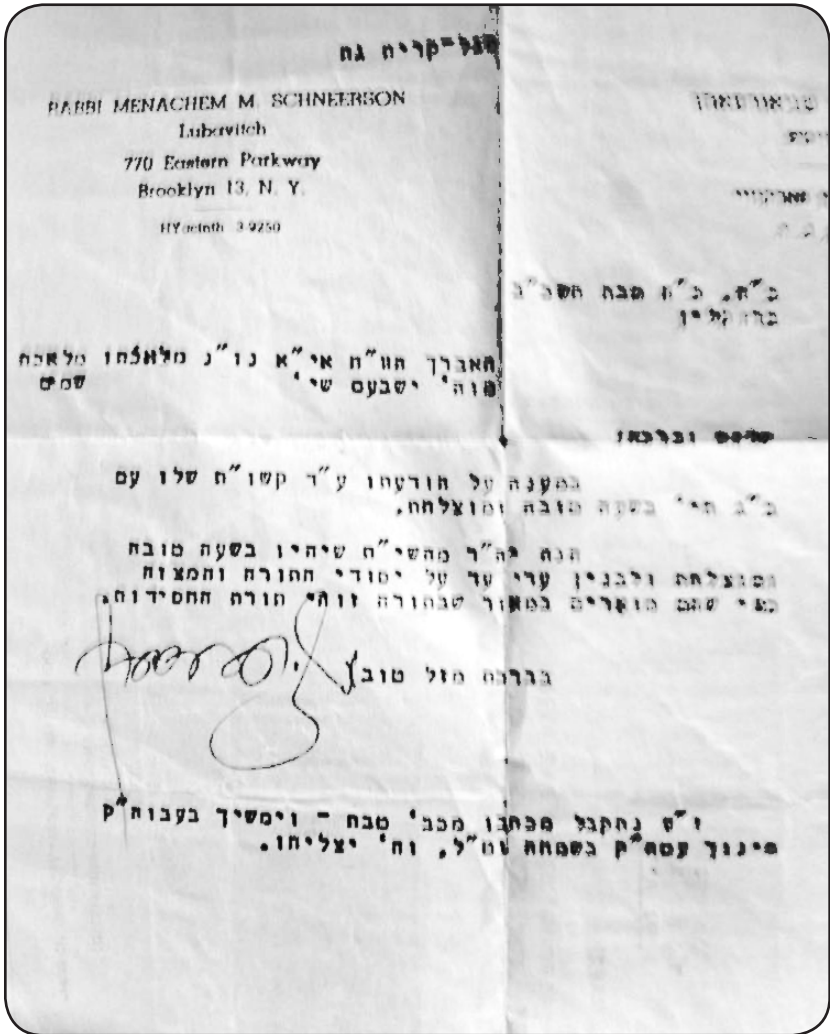
האברך הו"ח אי"א נו"נ מלאכתו מלאכת שמים מוה' ישבעם שי'

שלום וברכה!

במענה על הודעתו ע"ד קשו"ת [קישורי תנאים] שלו עם ב"ג תי' בשעה טובה ומוצלחת. הנה יה"ר מהשי"ת שיהיו בשעה טובה ומוצלחת ולבנין עדי עד על יסודי התורה והמצווה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות.

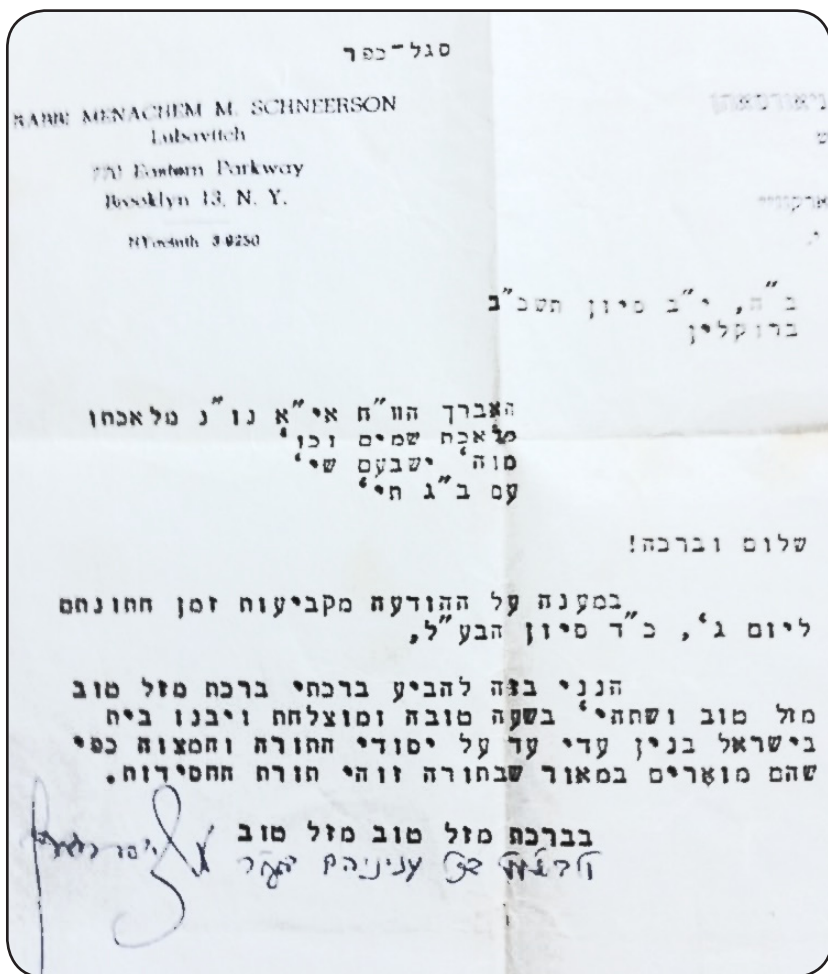
בברכת מזל טוב

ז"ע [זה עתה] נתקבל מכתבו מכב' טבת - וימשיך בעבוה"ק [עבודת הקודש] חינוך צטה"ק [על טהרת הקודש] בשמחה וט"ל [וטוב לבב]. וה' יצליחו.

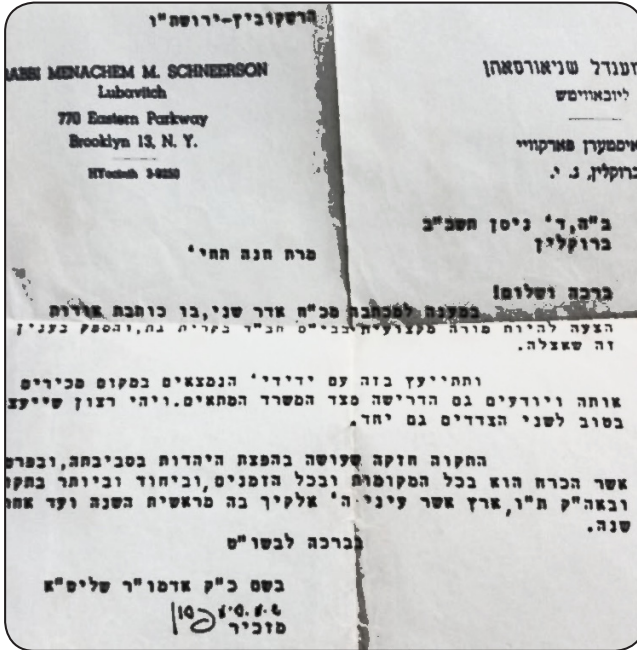
מוארים במאור שבתורה

אגרת זו נשלחה לסב הכלה הרה"ח ישבעם שיחי סגל וזוגתו מרת חנה פעסיא ובו נוסח ברכת הרבי לנישואין, בשולי המכתב הוסיף כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א בכת"ק: "ולבשו"ט [ולבשורות טובות] בכל עיניהם בגו"ר".

התקווה החזקה שעושה בהפצת המעיינות

אגרת זו נשלחה לסבתה של הכלה מרת חנה פעסיא ממזכירות כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ובו מענה להצעה מטעם ב"ס חב"ד בקרית גת לתפקיד מורה מקצועית.

ב"ה ד' ניסן
תשנ"ב ברוקלין
מרת חנה תחיי
ברכה ושלוה!

במענה למכתבה
מכ"ח אדר שני,
בו כותבת אודות
הצעה להיות מורה
מקצועית בב"ס
חב"ד בקרית גת,
והספק בענין זה
שאצלה.

ותתייעץ בזה עם
ידידי' הנמצאים
במקום מכירים
אותה ויודעים גם

הדרישה מצד המשרד המתאים. ויהי רצון שייעצו בטוב לשני הצדדים גם יחד.

התקווה החזקה שעושה בהפצת היהדות בסביבתה, ובפרט אשר הכרח הוא בכל המקומות ובכל הזמנים, וביחוד וביותר בתקופתה זו ובאה"ק ת"ו, ארץ אשר עיני ה' אלוהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה.

בברכה לבשו"ט

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א
מזכיר

ימלא ה' ימי הריונה

אגרת זו נשלחה לסבתה של הכלה מרת חנה פעסיא ע"י כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ובו ברכה מיוחדת לקראת הלידה, בשולי המכתב הוסיף כ"ק אדמו"ר שליט"א בכת"ק.

ב"ה, ט"ו כסלו תשל"ג ברוקלין נ.י.

מרת חנה פעסיא תי'

ברכה ושלוש!

במענה על הודעתה אודות מצבה.

השי"ת ימלא ימי הריונה כשורה ובנקל ותלד זחוק בעתה ובזמנה כשורה ובקל.

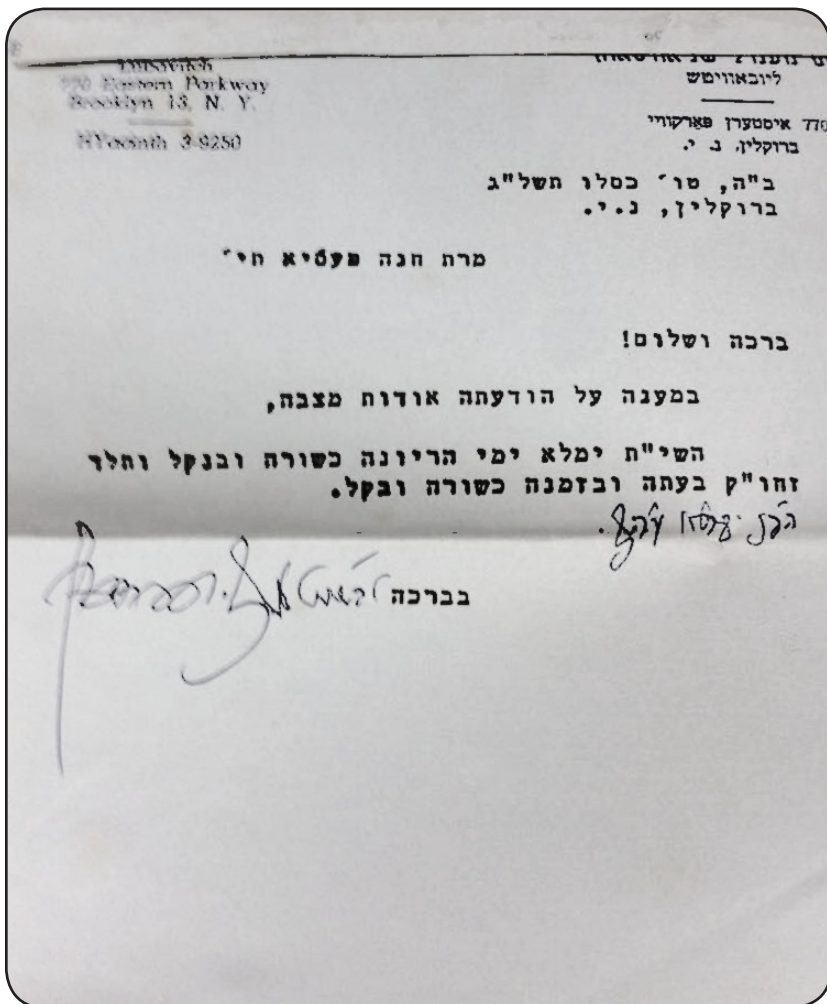
(כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הוסיף בכת"ק:;) הפ"נ יקרא עה"צ [על הציון]

בברכה

(כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הוסיף בכת"ק:;) לבשו"ט [לבשורות טובות]

חתי"ק

מכתבים למשפחה

ענינו של 'תמיים'

מקבץ שיחות ואגרות קודש מאת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א וכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע - אודות ענינו של תלמיד ישיבת "תומכי תמימים", מטרת התייסדות הישיבה ע"י המייסד כ"ק אדמו"ר הרשב"ב, הליכות דרכו של תלמיד ישיבת תומכי תמימים על פי שאיפת המייסדים - רבותינו נשיאנו, וחשיבות עמדתם של התמימים במערכה הכללית להבאת הגאולה

א

תמים נשאר תמים לעד

אפילו אם נהיה ראש ישיבה עיקר מעלתו שהיה תמים

כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם, שתלמיד ישיבת תומכי-תמימים, גם לאחר שיוצא מבין כתלי הישיבה, נשאר תמיד תלמיד. "קדושה לא נעקרה ממקומה", ולכן, באיזה ציור שיהי' אח"כ, בעל-עסק או יושב-אוהל, ואפילו ראש-ישיבה או אפילו משפיע - הרי עיקר מעלתו היא שנשאר תלמיד.

הדבר היותר יקר הוא - היותו תלמיד של רבותינו נשיאנו: כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, ובנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר. ובפרט אם זוכה להיות תלמיד המחכים את רבו, וכמדובר בהמאמרים שע"י תלמיד זה מגיע הרב לכח ההיולי העצמי, הקשור עם עצם הנפש, ומשם נשפע גם לתלמיד.

תלמידי הישיבה הם תלמידים של רבותינו נשיאנו, מייסדי הישיבה, וע"י התקשרותם עם העצם של הרביים קשורים הם עם עצמותו ית', שלמעלה גם מבחי' גליא דקוב"ה וסתים דקוב"ה.

. . כאמור לעיל, תלמיד תומכי-תמימים, גם לאחר צאתו מבין כתלי הישיבה, נשאר תלמיד.

ולכן, הדברים האמורים מכוונים גם בנוגע לאלו שהיו תלמידים בעבר, גם אם עכשיו

ענינו של 'תמים'

הם בעלי-עסקים - שצריך להיות אצלם "ופרצת" בהענינים שתלמידי הישיבה צריכים לעסוק בחיות ולהט ("קאָכן זיך"), כמבואר בארוכה בקונטרס עץ החיים, כיון שזהו עיקר ענינם.

. . ה"זהיר טפ"י, החיות וההתלהבות, אצל תלמידי תומכי-תמימים, הוא - בפנימיות התורה.

ולכן, כל אלו שבהשגחה פרטית יש להם שייכות לתומכי-תמימים, הן התלמידים בהוה והן התלמידים בעבר, הנה ה"גורל" שלהם הו"ע דפנימיות התורה, ובזה צריך להיות החיות וההתלהבות שלהם.

וע"י ההנהגה ד"ופרצת" בהענינים דתומכי-תמימים, מתקשרים עם העצם של רבותינו נשיאינו, ועל ידם - עם עצמותו ית' ממש.

(משיחת ש"פ קדושים תשי"ט)

הרי הם 'תלמידים' עד ביאת משיח ועד בכלל

כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, שבשנת תרס"ו אכל כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע סעודת אחש"פ ביחד עם התלמידים, וציווה לתת לכל תלמיד ד' כוסות. ואמר אז: דאָס איז סעודת משיח.

ומובן, שההוראה היתה לא רק עבור שנה ההיא, כי אם אז גילה אדמו"ר נ"ע את ההנהגה הראוי' עבור כל השנים. ולכן ישתו גם עתה תלמידי הישיבה ד' כוסות.

וכיון ש"קדושה לא זזה ממקומה" וכן הדין בנגלה, כפי שמצינו בגמרא: "קדושה שבהן להיכן הלכה" (היכי פקעה בכדי), דהיינו שאין קדושה נפקעת אלא ע"י פדיון, או מעשה אחר המועיל ע"פ תורה, אבל מעצמה - "קדושה שבהן להיכן הלכה"!? היינו, שלא זזה ממקומה -

הרי ההוראה שתלמידי הישיבה צריכים לשתות ד' כוסות היא - לא רק לאלו הלומדים עתה בישיבה דוקא, אלא הכוונה היא גם לאלו שלמדו מלפנים בתומכי-תמימים, שכן, להיותם תלמידים בעבר, נשאר תלמידים לעולם, עד ביאת המשיח ועד בכלל.

(משיחת אחש"פ תשט"ז)

ב

הישיבה לא רק ללמד - בעיקר לחנך

דבר מייסד הישיבה

דברי כ"ק אדמו"ר הרש"ב בעת יסוד תומכי תמימים:

את הישיבה שהנני מיסד בעזרתו ית', כהיום משאלי מאתו ית' ויתעלה אשר יאציל עלי' רוח של יראת שמים, רוח של עבודה ופועל, רוח של נועם המדות, רוח של קבלת עול מלכות שמים, הודו לה' כי טוב ישנם כמה ישיבות במדינתנו (כן ירבו) אשר בלי כל ספק יצאו מהם מורי הוראה בישראל, תלמידי חכמים, מופלגי תורה.

ואני ביסדי היום ישיבת תומכי תמימים לא אל זה בלבד אכוון אין אני דורש אשר תלמידינו יהיו דוקא מורי הוראה, תלמידי חכמים, ומופלגי תורה, רק הנני בכל תוקף עוז ועל מנת כן הנני מיסדה, כי תלמידינו יהיו יראי אלקים, עובדי ה' מקרב ולב אמת ואשר פרים יתנו בקיום המצות בחבת הקדש ולכשיגדלו ויהיו לאנשים, הנה כל או"א מהם ידע חובתו ותעודתו בחיים, בעד "תורה תמימה" ואז הנה נועם היהדות הטהורה יהל במושכם ובכל מקום משכנותם יהי' תורה אור.

(אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"א עמ' תפד)

נחוץ שהתמימים יספרו לתלמידי ישיבות אחרות אודות תו"ת

תומכי תמימים היתה מסודרת לחנך חניכים בדרכי החסידות, אני מדגיש בדרכי החסידות שכן דרכי החסידות הן באופן כללי דבר השווה לכל נפש.

בדרכי החסידות אין חילוקי דרגות שכן הן דבר השווה לכל נפש ואף זה שאין מוחו מוכשר כל כך להבין ענין עמוק בחסידות הנה לגבי דרכי החסידות כולם מוכשרים דבר נוסף בדרכי החסידות שבאות גם על פי הרגילות.

הרוח בישיבת תומכי תמימים היתה שדרכי החסידות נכנסו בתור רגילות, בראש ובראשונה היתה רוח האהבה והחיבה ששררה בין התלמידים עצמם, בין התלמידים למשפיעים, למשגיחים ולוועד ההנהלה.

ענינו של 'תמים'

לגבי התלמיד היתה הישיבה ביתו, תלמיד שנתקבל בישיבת "תומכי תמימים", היתה בקבלה משום קביעות, קביעות בזמן ובנפש. התלמיד ידע שהישיבה היא ביתו ורוח הישיבה היא חייו, וזה היה יסוד החינוך וציר החיים של תלמידי התמימים. לקלוט את החינוך הטוב בדרכי החסידות.

נחוץ הדבר מאד שתלמידי התמימים דליובאוויטש יספרו לתלמידי התמימים הלומדים כיום בישיבות השונות הנושאות את השם הנעלה "תומכי תמימים" מחיי והנהגת ישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש ונחוץ הדבר מאד שכל התלמידים הלומדים בישיבות תומכי תמימים יקבלו זאת כמורה דרך בחייהם ועל יסוד הנהגה זו יעזור השי"ת שיהיו יראי אלקים חסידים ולומדים שיבנו ויקימו בעזרת ה' יתברך את קרן התורה והעבודה.

(לקוטי דיבורים ח"א עמ' 398)

המטרה העיקרית - יראת שמים

נשתנו העתים בימינו אלה אשר מתפקידי הישיבה והתלמוד תורה כעת גם כן, ובעיקר, לעשות את התלמיד ראשית הכל לירא שמים, ליהודי שומר תורה ומצוה ואח"כ ללמד, ובהישיבות מיסודן של נשיאינו גם לחסיד. לית דין צריך בשש, אשר העיקר הוא קיום התורה והמצוה בפועל, כי עשיה לעילא, ותכלית הכל הוא ענין היראת שמים, כמו שנאמר ויצונו ה' לעשות את כל החוקים האלה (כדי) ליראה את ה' א

בתור פועל יוצא מהדברים האלה הנה על כל תלמוד תורה וישיבה בכלל והישיבות מיסודן של נשיאינו נשיאי חב"ד בפרט, לרכז את כל הענינים כדי להשיג קודם לכל את המטרה העיקרית שהתלמידים יהיו יראי שמים ורציניים, יהודים חסידיים וחמים בחום היהדות והחסידות (די תלמידים זאלן זיין פרומע ערליכע אידן, ווארימע אידן, חסידישע אידן).

(אגרות קודש כ"ק אר"ש ח"ד עמ' ריג)

ג

הלימוד בת"ת - התקשרות לרבי

רוצה 'להתקשר' לרבי ואינו לומד בתומכי תמימים!?

במענה על מכתבו. בו כותב אשר רוצה להתקשר וכו' ומבקש ברכה בלימוד התורה וכו' הנה בידו הדבר וכמבואר אופני ההתקשרות בכמה מקומות וכללותם הוא לימוד תורת החסידות והליכה והנהגה בהדרכותיה ומנהגיה ולהשפיע על חבריו וסביבתו בכלל. לכאורה אינו מובן, כיון שאביו הוא מחניכי ישיבת תורת אמת ומתנהג במנהגי חב"ד - כמו שכותב במכתבו, הוא רוצה להתקשר ואעפ"כ אינו לומד באחת משיבות חב"ד אשר בארה"ק ת"ו.

(אגרות קודש כ"ק אד"ש חי"ט עמ' קצו)

כל תמים הוא מאנשי משה לנצח

צריכים לדעת את גודל הזכות שבלימוד בישיבה של הרבי, ואלה שזכו לכך צריכים להודות ולשבח להשי"ת על גודל הזכות שנפלה בחלקם, ולהאחז בזה בכל התוקף ואלה שעשו את השטות הגדולה ויצאו משם מוטב שיחזרו ויבקשו אצל ההנהלה, וכולי האי ואולי יכניסו אותם.

כל אחד ואחד מהתלמידים, מהמקושרים ומהחסידים צריך לידע שהוא מ"אנשי משה" וענין זה הוא לעד ולעולמי עולמים לו ולדורותיו עד ביאת משיח צדקנו

(תורת מנחם ח"א עמ' 30)

ד

הדאגה לזולת

"המיוחד בשיבות ליובאוויטש הוא, שבשיבות אלו מחנכים את התלמידים שלא יסתפקו בעבודה עם עצמם, אלא שבכל מקום שימצאו יאירו את כל סביבתם."

(משיחת ליל נר ה' דחנוכה תשט"ז)

מלמדים את התמימים להיות מנהיגים!

ענין זה בולט יותר בישיבות ליובאוויטש. בישיבות ליובאוויטש מלמדים את התלמידי לא רק שהם בעצמם יהיו דתיים, הן לשמים והן לבריות ("פרום צום אויבערשטן און פרום צו לייטן"), אלא מלמדים אותם עוד בהיותם בישיבה לנצל את הכשרונות והאפשרויות שלהם לצורך השפעה על הזולת, להיות "מנהיגים".

וזהו מה שאמרתי קודם בנוגע לאסיפה זו כדי לעזור לישיבה, שלא מדובר כאן אודות עזרה לקבוצה או תנועה מסוימת - כי, עם כל השתתפות של נדבה בישיבה, נוטלים חלק בעזרה לכלל היהדות, כיון שתלמידי הישיבה יגדלו להיות לוחמים עבור יהדות ומנהיגים אצל בניי, בניו-יורק, בארצות-הברית כולה, וגם מעבר לים.

תלמידי הישיבה הם אנשי-החיל ("סאָלדזשער'ס", "סאָלדאַט'ן") היוצאים לקו הראשון במלחמה עבור יהדות, ולכן, כאשר תומכים בישיבה שתוכל לקבל תלמידים נוספים, אזי נוטלים חלק בנצחון המלחמה עבור יהדות, בניו-יורק, בארצות-הברית ובכל העולם.

(משיחת כ"ף חשוון תשי"ד)

המייסדים השרישו שצריך להפיץ את השיטה

מייסדי ישיבות תומכי תמימים - כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע וכ"ק מו"ח אדמו"ר - הנהיגו שתלמידי הישיבה ילמדו תורת הנגלה ביחד עם תורת החסידות, שלימוד זה (לימוד החסידות) מכניס חיות ושמחה בכללות התורה. זאת ועוד: מייסדי הישיבה השרישו ("האָבן איינגעוואָרצלט") בהתלמידים להפיץ את שיטותיהם והשקפותיהם גם בהסביבה שלהם, כך שעי"ז מאירים הם את כל העולם.

(משיחת ו' תשרי תשי"ג)

נרות להאיר

כבוד קדושת הנשיאים האדמורי"ם צוקללה"ה נבג"מ זי"ע - מייסדי ומנהלי הישיבה תומכי תמימים ליובאוויטש - אדיר הי' חפצם ורצונם אשר תלמידי הישיבה יהיו נרות להאיר, שיהיו לא תלמידים סתם, לא תלמידים לומדים בלבד, לא תלמידים חסידים גרידא, אלא - נרות להאיר, וכלשונם המדוייק בזה.

דיוק הלשון - נרות וגם להאיר - כי אפשר שיהי' הנר בשלימות: פתילה, שמן, ונמצאים

כל בית תומכי תמימים

בכלי מתאים, ובכלל זה הנה העיקר - להאיר - יהי חסר: הנר אינו דולק, אינו מאיר לא לעצמו ולא לזולתו.

ומוכרח הדבר שיהיו - נרות להאיר: למצוא בנפשו את הנר לכל חלקיו ולהדליקו. והתואר הלא הוא להאיר - לא אור או מאיר - זאת אומרת, אשר תכלית הנרות הוא להאיר דוקא. ויש לומר שזה כולל עוד ענין, והוא: צריכים ומחוייבים להדליק גם את הנר של חברו, כלומר למצוא גם בחברו את השמן הפתילה והכלי שלו, ולהדליקו.

כיון שזו היא כוונתם של מייסדי ומנהלי הישיבה, שמע מינה תרתי: ראשונה - שהם השקיעו כחותיהם הק' בזה. ושני - שעל ידי זה הנה, בדרך ממילא, נתהוו אצלכם (גם אם מתחלה לא הי') היכולת והכחות להביא את כל זה בפועל.

(לקוטי שיחות ח"ב עמ' 484)

ה

תפקיד התמימים: להביא את הגאולה

התייסדות הישיבה קשורה עם נישואין - ימות המשיח

ועוד ועיקר כמבואר בשיחה הידועה של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע לתלמידי תומכי תמימים, שתלמידי הישיבה הם "חיילי בית דוד" שמנצחים את המעמד ומצב ד"חרפו עקבות משיחך" ופועלים ביאת המשיח באופן ד"אמן ואמן", כלשון הכתוב בסיום וחותם מזמור פ"ט בתהלים.

ויש להוסיף בדיוק הלשון חרפו (עקבות משיחך) שבוה מרומז שמשנים ומהפכים את הענין הבלתי רצוי לענין של חריפות למעליותא חריפות בתורה.

. . וע"פ האמור שהתייסדות תומכי תמימים קשורה עם ביאת המשיח, יובן גם הקשר והשייכות דהתייסדות הישיבה בט"ו אלול עם החתונה דכ"ק מו"ח אדמו"ר ביי"ג אלול. כללות ענין הנישואין קשור עם ימות המשיח כדאיאת במדרש "העולם הזה (החל מיציאת מצרים) אירוסין היו. . לימות המשיח יהיו נישואין.

. בעמדנו ביום התייסדותה של ישיבת תומכי תמימים, התייסדות שאירעה אמנם בעיר ובמקום מסוים, אבל מתוך כוונה (שנתגלתה תיכף, בתחילת ההתייסדות) שתלמידי הישיבה יהיו נרות להאיר, ושעיקר הגילוי יהיה דווקא בהזמן דחרפו עקבות משיחך, כדי שיפעלו את הענין ד"חרפו" למעליותא, שזהו"ע דבירור רפ"ח ניצוצין, שעיי"ז מביאים את הגאולה האמיתית והשלימה.

(התוועדות תנש"א ח"ד עמ' 244)

נרות להאיר - את חושך הגלות

ישיבת תומכי תמימים שנתייסדה (ע"י הרבי מוהרש"ב נ"ע) בסוף זמן הגלות בכדי שתלמידי הישיבה יהיו "נרות להאיר", להאיר את החושך כפול ומכופל דעקבתא דמשיחא עם הנר תמיד דמאורות כו".

וכידוע השיחה של הרבי (מהורש"ב) נ"ע לתלמידי הישיבה בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד" שתלמידי הישיבה הם חיילי בית דוד ש"יצילו את המצב של כלל ישראל", מאלו "אשר חרפו עקבות משיחך". וימלאו את הכוונה ד"יפוצו מעינותיך חוצה" (ע"י רבותינו נשיאינו) שתביא את הגאולה.

והאופן שתלמידי הישיבה ממלאים זאת הוא ע"י לימוד התורה (בקביעות ובהתיישבות) נגלה דתורה ופנימיות התורה (תורת החסידות), כפי שנתגלתה בתורת חסידות חב"ד, וכתורה אחת תורה תמימה.

(התוועדויות תש"ב ח"ב עמ' 335)

התמימים יצילו המצב

וזאת היא השליחות של תלמידי ישיבת תומכי תמימים (שנתייסדה ביום ח"י אלול, כנ"ל) וכשיחת כ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע הידועה "כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו" [שכ"ק מו"ח אדמו"ר חזר עליה גם פה בארצות הברית בקשר להתייסדות ישיבת תומכי תמימים דארצות הברית] שהתמימים יצילו המצב של כלל ישראל מאלו "אשר חרפו עקבות משיחך".

דלא זו בלבד שאצלם מאירה האמונה בביאת המשיח בכל תקפה, אלא עוד זאת, שהם שפיעו גם על בני ישראל שבסביבתם להאמין ולחכות לביאת המשיח (שזהו תפקידם של תלמידי ישיבת תומכי תמימים להיות נרות להאיר).

(התוועדויות תשמ"ה ח"ה עמ' 2931)

חיילים במלחמת בית דוד

תכלית ומטרת התייסדות ישיבת "תומכי תמימים" היא להעמיד "חיילי בית דוד" שהם יצאו למלחמת בית דוד, היינו שיהיו נרות להאיר בכל העולם כולו ויחזקו את האמונה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בזמן ד"עקבתא דמשיחא" שאז ישנם אלו

כל בית תומכי תמימים

“אשר חרפו אויבך ה' אשר חרפו עקבות משיחך”.

בעקבות משיחא ישנם כאלו אשר חרפו עקבות משיחך כלומר שהם לא רוצים שיכריזו ויצעקו “משיח נאו” למרות שגם הם יודעים שעל פי ההוראה הברורה שבגמרא ומדרשי חז”ל נמצאים אנו בזמן דעקבות משיחך.

וזהו מלחמתם של חיילי בית דוד, הארה וגילוי דמשיח צדקנו, לצאת כנגדם ולחזק את האמונה בביאת משיח צדקנו.

(התועדויות תשמ”ג ח”א עמ’ 251)

תמים הוא יהלום!

'בתחילת ההתוועדות התיישבו כולם על גבי מחצלת על הריצפה, ובמרכזה הועמד בקבוק משקה (סרמאגאנקע), בטרם החל להתוועד, ר' ישראל נח עצם את עיניו, דמעות זלגו על לחייו והוא קרא בהתרגשות: "קינדער, איך האָב איך האָלט! קינדער טייערע איך האָב איך האָלט! [ילדים, אני אוהב אתכם! ילדים יקרים, אני אוהב אתכם!]" - אוצר סיפורים ופתגמים מרתקים המתארים את יחסם של רבותינו וגדולי החסידים לתמים, ואפילו לגשמיותו של התמים.

אירופה, וליבי ליבי אל תלמידי היקרים יחיו אשר שקדו על התורה והעבודה בישיבת תומכי תמימים . . . ועתה נעים ונדים הם ובסכנה גדולה . . . וצריכים למלט את הפליטים ולמצוא טרף להנידחים כל יגועו ברעב ח"ו".

"מבריקים לי משטאקהאלם אשר תלמידי הפליטים גוועים מרעב, ודורשים עזרה נחוצה להצילם ממוות ממש, ואין אני יכול לקחת על עצמי אחריות סכנת נפשם" (אג"ק ח"ו עמ' י').

ישר כח על האמונה

מספר הרה"ח ר' דובער יוניק: כבר בתקופה הראשונה לנשיאות התבטא כ"ק אדמו"ר שליט"א שאת הבחורים הוא לוקח על עצמו. ביו"ד שבט תשי"א אמר הרבי: "די בחורים וואס גייען באמונה

"וליבי ליבי אל תלמידי היקרים יחיו"

בתקופת מלחמת העולם השנייה הגיעו לעיר שנחאי פליטים רבים כיון שנפתחו שם ישיבות זמניות ובין הפליטים היו גם התמימים מהישיבה באוטווצק, המצב הכלכלי של הפליטים היה נורא ואיום ויהודי ארצות הברית נחלצו לעזרתם והקימו ועד מיוחד, אשר שלח סכומי כסף לפליטים, אך על כל מעטפה נכתב "חוץ מחב"ד", כך שהכסף הלך רק לבחורים הליטאים, והמצב של התמימים היה קשה מנשוא וגוועו ברעב כפשוטו.

כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ כתב על כך:

"ואני בבואי אל ארצות הברית לא מצאתי מרגוע לנפשי, ביודעי גודל השבר אשר מצא את אחינו בני ישראל בארצות

פנימה, בכדי לשמוע את המאמר. ר' חאטשע היה בעל קבלת עול עצום, חסיד נפלא, וגם יהודי פיקח מאד... הוא נכנס לזאל והודיע כי הרבי ציווה שהתמימים המובחרים יכנסו לחדר היחידות כדי לשמוע מאמר, והוסיף: הדלת לחדר של הרבי פתוחה עכשיו. התמימים הבינו את הרמז... וכולם כמובן נכנסו. הרבי הרים את עיניו וראה כי כולם נכנסו, ואמר את המאמר.

לאחר המאמר יצאו הבחורים, והרבי שאל את חאטשע: "והרי סיכמנו על הבחורים הטובים?" ענה ר' חאטשע להרבי: "כולם אהובים", הגיב הרבי: נכון, אבל "כולם ברורים?" "לא בטוח" השיב ר' חאטשע, "אבל כולם גיבורים", ושוב אומר הרבי: נכון, אבל "כולם קדושים?" "אינני יודע" ענה ר' חאטשע, "אבל כולם עושים באימה וביראה רצון קונם". "תודה" אמר הרבי לר' חאטשע.

האושר של הבעלי בתים כשאירחו תמימים

את אהבת וחיבת הבע"ב בשצעדדין לתמימים שסעדו אצלם "ימים", מתאר ר' ישראל גייקובסון: אהבתם והוקרתם של הבעלי בתים לתלמידים הצטיינה באופן יוצא מן הכלל, שלא בערך לבעלי בתים בליובאוויטש. אנשים בעלי מלאכה, רחוקים מעשירות, היו נותנים לתלמיד

פשוטה – גיב איך זיי א יישר כוח" =לאותם הבחורים שהולכים באמונה פשוטה – אני נותן יישר כוח],

הרבי שליט"א מסייע לתמימים להיכנס לרבי הריי"צ

בשנותיו האחרונות של כ"ק מוהריי"צ נ"ע בעלמא דין היה מתפלל בביתו, והמקום היה צר מלהכיל את הקהל שחפץ להיכנס. היו אז ממונים על הסדר שלא נתנו להיכנס לכל מי שרוצה, ועל אף שהתמימים לא קיבלו את רשות הכניסה, הרבי שליט"א מה"מ סייע בכמה הזדמנויות לתמימים לחמוק לאחד מפינות הבית, וכאשר החלה התפילה (או התוועדות) יצאו ממקום מחבואם, ובשעה זו אנשי ועד המסדר כבר לא גירשו את הנמצאים.

כן אירע עם הרה"ח ר' דוד גולדשטיין, שהרה"ח ר' שנ"ז שניאורסון רצה להוציאו החוצה, ואמר לו הרבי: "הנח לו, הוא בחור שמסר עצמו להשתייך לליובאוויטש למרות שבני משפחתו הקשו עליו ביותר".

כולם אהובים!

כ"ק אדמו"ר ריי"צ אמר פעם להרה"ח ר' יחזקאל פייגין, כי בכוונתו לומר מאמר חסידות בפני הבחורים ה"עידית". הרבי ציווה עליו להכניס הבחורים המובחרים

פעם בזמנו, היה מצב דחוק מאד בישיבה, והמנהל הגשמי, הרה"ח ר' אליעזר קפלן - גם כן חניך הישיבה, יליד בוברויסק - רצה לקמץ במנה אחת במאכלי שבת, במאכל האחרון ("קומפוט"). כשבא הדבר לידי אדמו"ר נ"ע, לא הסכים בשום אופן, ואמר שזהו מהדברים המוכרחים.

הרבי דואג לאכילתם של התמימים

פעם אחר התוועדות אמר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א לרב חודקוב: "מען זאל גיין מפרסם זיין די רייד" [= שיילכו לפרסם את מה שנאמר בהתוועדות], ושהתמימים לא ילכו - מפני שאם ילכו הרי זה יהי' כבר מאוחר, ואז לא יהי' להם זמן לאכול... רק אלו שבין כך הולכים שהם ילכו לפרסם את הדברים.

אהבתו של ר' שלמה חיים קסלמן

אהבתו ודאגתו של המשפיע ר' שלמה חיים קסלמן לתלמידיו התמימים, היתה מיוחדת ונדירה, דאגתו לא הסתכמה רק בדאגה לרוחניות של התמימים אלא גם לגשמיות שלהם, תקופה מסוימת הוא אף ישן בפנימייה עם התמימים והיה מעורב 24 שעות בחייהם ודאג לכל מחסורם.

אירע פעם באחד מימי החורף שאחד התמימים היה צריך לנסוע לעיר הגדולה

את הטוב והמובחר ממה שהיה להם, והיו אוכלים אצלם שלושה פעמים ביום, ועוד נוסף לזה היו נותנים שתיים או שלושה אנגורות (קאפיקעס) לקנות משהו באמצע היום מיני מתיקה או פירות. עונג נפשי היה נסוך על פני בעל הבית ובעלת הבית בעת היות התלמיד בביתם ובעת אכילתו אצלם. אותה אהבת ישראל ואהבת התורה שאצלם אין די מילין בפי ועטי לתאר.

הסדר אז היה שהתלמידים החדשים היו אוכלים "ימים", ובכל פעם שהגיעו תלמידים חדשים היו התלמידים הוותיקים עוברים לאכול על חשבון תות"ל, ולחדשים מסרו את ה"ימים".

הבעלי בתים לא ידעו שכך הוא הסדר ובכל פעם שבחור היה עוזב אותם, היו נעצבים ושואלים "מדוע אתה הולך מאיתנו? האמנם אינך שבע רצון? האם לא כבדנוך כראוי? או אולי האוכל אינו טוב? או בלתי מספיק?" שום הסבר לא התקבל על ליבם.

הקומפוט של תומכי תמימים

סיפר הרה"ח ר' אליעזר קרסיק: יש אצלי ראייה מוכחת לדעתי שכל סדרי האוכל במטבח הישיבה היו מדויקים, מהסיפור ששמעתי מידינו, זקן התלמידים משיבת ליובאוויטש בעת הזאת, ואח"כ משפיע במחלקת הישיבה בשצערדין, הרה"ח ר' שאול דב שי' זיסלין:

שליט"א ושח לפניו על הבעיה והציע שהבחורים יחזרו באוניה עד אירופה ומשם ייקחו מטוס לארץ ישראל. נענה הרבי ואמר: "איר וועט נעמען בחורים און זיי מאטערן צווי וואכן אויפן ים? קומט נישט אין באטראכט!" [= אתם תקחו בחורים והם ייטלטלו במשך שבועיים על הים? לא עולה במחשבה!].

תמימים, אני אוהב אתכם!

הרה"ח ר' ישראל נח בלינצקי (שהיה נקרא "הגדול", על שם ליבו הרחב והגדול), אהבתו לתמימים היתה רבה, ולכן גם אהבת התמימים אליו היתה רבה.

מספר ר' יהושע דובראווסקי: בשנים הראשונות לשהותנו בסמרקנד ערכנו כמה תמימים התוועדות עם ר' ישראל נח, בתחילת ההתוועדות התיישבו כולם על גבי מחצלת על הריצפה, ובמרכזה הועמד בקבוק משקה (סרמאגאנקע), בטרם החל להתוועד, ר' ישראל עצם את עיניו, דמעות זלגו על לחייו והוא קרא בהתרגשות: "ילדים, אני אוהב אתכם! ילדים יקרים, אני אוהב אתכם! (קינדער, איך האָב אייך האַלט! קינדער טייערע איך האָב אייך האַלט!)

דוגמא נוספת לאהבתו של ר' ישראל נח לתמימים ניתן לראות מהמעשה הבא: באחת השנים הגיע ר' איצ'ה דער מתמיד לביקור בישיבה בכרינואה, קבוצת

לסדר משהו והיה, ור' שלמה חיים השאיל את מגפיו לתמים כדי שלא יתלכלך בבוץ. גם כאשר היה מוכיח את התמימים בשעת פארבריינגען זה היה נעשה באהבה ואכפתיות אמיתית, עד כדי כך שפעם אחת בעת הוכיחו תמים אשר נשאר אדיש לשמע ההוכחה, פרץ ר' שלמה חיים בככי מר מתוך כאב על כך שהוא נמצא במצב כל כך קשה עד שלא נוגע לו מצבו.

ר' יענקל מסקאליק - אמצא של התמימים

הרה"ח ר' יעקב זכריה מסקאליק [זורוביצ'ער], היה נקרא בליובאוויטש בשם "די מאמע", כי היה מקרב ומחבק את התלמידים הצעירים, מספר ר' ישראל ג'ייקובסון שבהיותו תלמיד צעיר בן י"ב שנה בחורף של שנת תרס"ח, התקרר ולא הרגיש בטוב, הוא ניגש לבחור ר' גרשון חן שהפנה אותו לר' יענקל מסקאליק, כשר' יענקל שמע שהוא נחלה אמר: "ישראל איז פארקליט?" [התקרר]. לך הביתה ושתה שני כוסות תה עם סוכר ותלך לישון.

לטלטל את התמימים?

כשנסעו לקבוצה החל משנת תשכ"ד, היו קשיים רבים בכל הקשור לנסיעה מעבר ליס. פעם נכנס הרש"ג יו"ר ועד הפועל של הישיבה, לכ"ק אדמו"ר מה"מ

"לוה רשע ולא ישלם"; וכי בגלל שאני ארד לגיהנם - לא יהיה לתלמיד בתומכי תמימים מה לאכול?...
מוטב דלידייניה, ובלבד שתלמיד בתומכי תמימים לא יסבול חרפת רעב.

התמימים הם בני ביתו של הרבי

באחד מסדרי הפסח שהתקיימו בביתו של הרבי הריי"צ, נתן כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מהאפיקומן שלו לבחורים ששבו מהשליחות באוסטרליה. שאל על כך הרש"ג את הרבי: הרי כתוב שצריך לחלק (רק) לבני הבית? והשיבו הרבי: כתוב הלשון "ויחלקו לכל בני ביתו" – "דאס זיינען מיינע בני בית, זיי האבן זיך צוויי יאר אויסגעמאטערט" [הם בני ביתי, הם אלו שהתמסרו במשך שנתיים..].

התמימים רעבים ואני אחזיק מטבעות זהב?

המשיע ר' מענדל פוטערפאס, בנוסף להיותו משיע ועסקן חסידי היה עוסק גם במסחר, אך את כל רווחיו היה מעביר לישיבות "תומכי תמימים" לצרכיהם של התמימים, פעם אחת לאחר שסגר עסקה מצליחה, קיבל לידו כמה מטבעות זהב והטמינם מתחת לעץ בחצרו. מאוחר יותר בשכבו לישון לא הצליח להירדם, וחשב לעצמו "התמימים רעבים ללחם ואני

תמימים מיד קפצו על ההזדמנות וישבו להתוועד איתו, ההתוועדות נמשכה לתוך הלילה ולמחרת לא קמו לסדר חסידות, המגיד שיעור כעס מאד, והחליט שמפסיק למסור שיעורים. התמימים נקראו לשיחה עם מנהל הישיבה ר' ישראל נח, בהכנסם למשרדו, היה ר' ישראל באמצע לעיין במסמך כלשהו, וכשראה שנכנסו הוריד את משקפיו, הרים את שני ידיו ואמר בקול שבור "מה יהיה אתכם?" ופרץ בבכי סוער שביטא את אהבתו האמתית לתלמידיו.

וכי בגלל שארד לגיהנם לא יהיה לתמימים מה לאכול?!

בשנות הצדי"ק, אחד העסקנים הבולטים באיסוף כספים לישיבת תו"ת היה הרה"ח ר' פרץ מוצ'קין, שתבע מכל אחד מאנ"ש את מיטב כספו עבור הישיבה.

סיפר אח"כ הרה"ח ר' פרץ, שהיו גם כאלו שנתנו את כל מה שהיה להם, והיו גם כאלו שלא היה להם כסף והם לוו ונתנו, והיו גם כאלו שלוו הרבה יותר מכפי כוחם, בתקווה שהקב"ה יעזור ויהיה להם מהיכן להחזיר את הכסף.

בשעת מעשה, הם ידעו שייתכן ולא יהיה להם מהיכן להחזיר את ההלוואה, והם לקחו זאת בחשבון, בחשבם לעצמם - ומה יהיה באם לא יהיה לי מה לשלם, אזי בסופו של דבר ארד לגיהנם בגלל שהייתי

רחמים; מען דארף מער ניט ווי מאכן כלים אויף מקבל זיין זיי [= על תלמידי התמימים מעוררים רחמים תמיד; צריך רק לעשות כלים בכדי לקבל את זה].

תמים הוא יהלום

להרה"ח ר' מאיר שמחה חן היו שבע בנות, ומכיון שבאותה תקופה של המהפכה הקומוניסטית רבים מהנערים ירדו מהדרך, חינך את בנותיו על מעלתם של תלמידי התמימים. לכן אף היה מארח בביתו מידי שבת עשרות תמימים על מנת להכניס לביתו את ההערכה לתמימים, ורגיל היה לחזור באוונגהן "תמים הוא יהלום"! לימים סיפרה אחת הבנות שפעם התארח אצלם תמים אחד שהיה נראה מוזנח מאד בגשמיות, אבל עדיין הערכתם אליו היתה עצומה.

הרבי הרי"צ דואג לגשמיות של התמימים

סיפר הרה"ח ר' אליהו חיים אלטהויז: "בשמחת תורה תרפ"ח, שהיתי בהיכל קודשו של הרבי הרי"צ, ושאלתיו כיצד על החסידים לכנות את כ"ק אדמו"ר הרש"ב, השיב הרבי: "מדוע שלא תקראוהו: "הרבי האבא"? הלא הוא היה לכם אף אבא!"

והמשיך ר' אליהו חיים: "ואם כ"ק אדמו"ר הרש"ב היה לנו אבא, בעת חיותו בעלמא

אחזיק אצלי מטבעות זהב?! מיד קם הלך לחצר הוציא את המטבעות מהבור והלך ומסר אותם לתמימים.

היכן הנעליים שלך?

הרה"ח ר' מרדכי מענטליק אשר כיהן בתפקיד ראש ישיבת תומכי תמימים המרכזית ב־770 גילה חיבה נדירה לכל תמים, והיה דואג לכל אחד לכל מחסורו בגשמיות. הוא אף עמד בראש ארגון קופת בחורים והיה נכנס בכל שנה ומקבל מהרבי 'תרומה' עבור הקופה.

הרה"ח ר' יעקב גולדברג מספר אשר פעם אחת פגש אותו הרב מענטליק וראה שבנעליו יש חורים, הוא שאל אותו אם הוא צריך כסף עבור נעליים חדשות, הרב גולדברג, שהתבייש לקחת כסף מראש הישיבה, ענה כי יש לו עוד נעליים אחרות, והוא ילבש אותם.. כעבור מספר ימים, שוב פנה אליו הרב מענטליק ותבע היכן הנעליים שאמרת שיש לך? אתה צריך כסף אולי?...

על התמימים מעוררים רחמים תמיד

אחד התמימים נכנס ליחידות, והתלונן בפני כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א שאין לו חיות בלימוד, וביקש שהרבי יעורר רחמים עליו שתהיה לו חיות בלימוד. ענה לו הרבי: אויף תלמידי התמימים איז מען שטענדיק מעורר

התבקש אף לבשל. הבחור אכן החל למלא את תפקידיו, אולם ביקש לחדול מהם, שכן חפץ ללמוד כמו כולם.

הרבי הריי"צ התבטא באוזניו, בהתוועדות שמחת תורה תרפ"א: "בערל! הבטתי דרך החלון, וראיתי כיצד סחבת את הכלי הגדול עם השפכים, כדי לרוקנו בחצר, קינאתי בך קנאה עצומה". והרבי המשיך ואמר "בליובאוויטש היה סוג תלמידים שלא היו מסורים ללימוד, אולם היו מסורים ונתונים כדי לשמש את התמימים - בכל המצטרך להם, ולבסוף הצליחו הם בתוך זמן מועט לא רק ב"עבודה", אלא גם בהשגה ובידיעת נגלה שבתורה, והורו הוראות בישראל, ולדוגמא הרב ר' יעקב מקאליסק [זורוביז'ער]."

בחור שלמד בתומכי תמימים שייך לעבודת התפילה

בחור בישיבת תות"ל ברינאווא, שהיה 'בעל נגלה', שאל את המשפיע ר' ניסן נעמענאווא בעניין מסויים השייך לעבודת התפילה. ר' ניסן דחה אותו בדברים, ואמר לו, שהוא 'בעל נגלה' ואינו שייך לעבודת התפילה.

כעבור זמן מה נכנס אותו בחור ליחידות אצל הרבי מלך המשיח שליט"א, ושאל האם הוא שייך לעבודת התפילה. תוכן תשובת הרבי הייתה, שכל תמים שלמד בתומכי תמימים, ובפרט כמה שנים – שייך לעבודת התפילה.

דין, על אחת כמה וכמה שהרבי (הריי"צ) הינו אבא עבורנו, שכן דואג לכלל עניינינו הגשמיים, ואף שיגר לחסידים מכונת אריגה וסריגה, כדי שיוכלו להתפרנס ללא חילול שבת".

הרבי מבקר בפנימיה של התמימים ב-770

בחודש אדר תשי"ד, חנכו הבחורים הלומדים ב-770 פנימייה חדשה (בפינת הרחובות טרוי ולינקולן) וזכו שהרבי מלך המשיח שליט"א יבא לבקר את הבניין עם חנוכתו. ביקורו של הרבי, נערך ביום ח' אדר תשי"ד. בשעת הביקור סייר הרבי בכל הקומות, התעניין בפרטי פרטים כגון בדיקת המזוונות החדשות וכיוצא בזה. במהלך הביקור נכנס הרבי לחדר מסויים ושאל איפה יש ספר תניא. כמו כן התעניין מדוע החלונות בחדר פתוחים, ומדוע אין מספיק כריות. הרבי המשיך להתעניין בעוד פרטים כהנה וכהנה, הורה מספר דברים וחתם את ביקורו בבניין.

שימוש התמימים - סגולה להצלחה רוחנית

תלמיד מסויים בישיבת תומכי תמימים לא הצטיין בכשרונות לימודיים, והוא מונה לנהל את כלכלתה של הישיבה. בנוסף לכך, לאור מצבה הכלכלי הקשה של הישיבה נותר המטבח ללא ממשלת, והלה

לזכות הורינו היקרים

הרה"ח **שלום ישראל וצפורה** שי' **מיידנצ'יק**
הרה"ח **שלום דובער ונחמה דינה** שי' **לבנהרץ**
יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת חסידי מכל יוצאי
חלציהם מתוך בריאות ושמחה מתוך התקשרות
והתמסרות לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
ויזכו לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!